

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) meddelade den 10 oktober 2006 i mål T-302/03.
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 7.1 b i förordning nr 40/94⁽¹⁾ åsidosätts genom förstainstansrättens dom av den 10 oktober 2006. Förstainstansrätten gjorde fel då den ansåg att det mellan kännetecknet map&guide och datorprogramvaror och tjänsten utarbetande av ADB-program förelåg ett konkret och direkt samband och att det med hjälp av kännetecknet map&guide är möjligt att omedelbart identifiera dessa varor och denna tjänst (punkt 40 i domen). Vidare gjorde förstainstansrätten fel då den slog fast att kännetecknet map&guide gör det möjligt för omsättningskretsen att omedelbart och utan ytterligare analys konstatera ett direkt och konkret samband med datorprogramvaror och tjänster avseende utarbetande av ADB-program som har till funktion att tillhandahålla (stads-)kartor och (rese-)guider (punkt 47 i domen). Slutligen anges i domen att det i varuklassen datorprogramvaror och i tjänsteklassen utarbetande av ADB-program även finns varor och tjänster som har till funktion att tillhandahålla (stads-)kartor och (rese-)guider.

Förstainstansrätten har tolkat artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 på ett felaktigt sätt. Tvärtemot vad förstainstansrätten har kommit fram till saknar det sökta varumärket inte särskiljningsförmåga. Det sökta varumärket är inte beskrivande. Det kan bara vara fråga om ett konkret och direkt samband eller omedelbar identifiering om det rör sig om ett begrepp som är direkt beskrivande för de aktuella varorna eller tjänsterna eller beskriver kännetecknen som direkt eller som sådant är knutet till den aktuella varan eller tjänsten. Detta är inte fallet beträffande kännetecknet map&guide. Det är inte direkt beskrivande vare sig med avseende på datorprogramvaror eller utarbetande av ADB-program. Inte heller är det fråga om en upplysning om egenskaper hos varorna eller tjänsterna. Omsättningskretsen har inte möjlighet att omedelbart och utan ytterligare analys konstatera ett direkt och konkret samband med datorprogramvaror och tjänster avseende utarbetande av ADB-program som har till funktion att tillhandahålla (stads-)kartor och (rese-)guider. Varken datorprogramvaror eller utarbetande av ADB-program kan ha till funktion att tillhandahålla (stads-)kartor och (rese-)guider.

Det av förstainstansrätten fastslagna sambandet mellan kännetecknet map&guide och de aktuella datorprogramvarorna och utarbetande av ADB-program kan inte anses föreligga som sådant, utan har fastställts medelst en tankekonstruktion.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Överklagande ingett den 18 december 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 27 september 2006 i mål T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited, tidigare Glaxo Wellcome plc, mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. Christoforou, F. Castillo de la Torre och E. Gippini Fournier)

Övriga parter i målet: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, tidigare Glaxo Wellcome plc

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva punkterna 1 och 3–5 i domslutet i förstainstansrättens dom av den 27 september 2006 i mål T-168/01, GlaxoSmithKline Services Unlimited mot Europeiska gemenskapernas kommission,
- slutligt fastställa att talan om ogiltigförklaring i mål T-168/01 skall ogillas,
- förplikta sökanden i mål T-168/01 att betala kommissionens rättegångskostnader i samband med det målet och förevarande överklagande.

Grunder och huvudargument

Kommissionen instämmer med förstainstansrättens motivering i det angripna beslutet avseende förekomsten av ett avtal mellan företag, det påstådda maktmissbruket och det påstådda åsidosättande av subsidiaritetsprincipen och av artikel 43 EG.

Kommissionen motsätter sig förstainstansrättens motivering i den del av domen som rör förekomsten av konkurrensbegränsande verkan. Den anser att förstainstansrättens bedömning, enligt vilken det föreligger konkurrensbegränsande "verkan", i själva verket var en bedömning av avtalets konkurrensbegränsande "syfte" med beaktande av den juridiska och ekonomiska kontexten. Bedömningen borde ha föranlett förstainstansrätten att bekräfta kommissionsbeslutet i det avseendet att avtalet hade ett konkurrensbegränsande syfte. Beträffande de övriga slutsatserna avseende "verkan" invänder kommissionen kraftigt mot i synnerhet definitionen av marknaden, att förstainstansrätten inte godtog kommissionens slutsatser med avseende på artikel 81.1 d EG med hänvisning till det rättsligt oriktiga argumentet att försäljningen skedde till olika priser på olika geografiska marknader samt mot en mängd andra slutsatser i domen

där förstainstansrätten ersätter kommissionens bedömning av bevisningen avseende faktiska och ekonomiska omständigheter med sin egen, vilket den saknar rätt att göra. Eftersom kommissionen delar förstainstansrättens slutliga ståndpunkt, närmare bestämt att det ifrågavarande avtalet hade konkurrensbegränsande verkan, har den emellertid inte för avsikt att på detta stadium överklaga den delen av domen.

Förevarande överklagande omfattar två typer av grunder. Den första rör förstainstansrättens prövning avseende artikel 81.1, i synnerhet fall där förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning liksom oriktig tolkning och tillämpning av begreppet syfte i den mening som avses i bestämmelsen samt de många fallen av oriktigheter, felaktig rättstillämpning och felaktigheter eller motstridigheter i motiveringen avseende avtalets "juridiska och ekonomiska kontext". Den andra typen av grunder för överklagandet rör prövningen med avseende på artikel 81.3 – främst prövningen beträffande det första villkoret i bestämmelsen, men även avsaknaden av prövning av flera andra villkor.

Överklagande ingett den 20 december 2006 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som förstainstansrätten meddelade den 27 september 2006 i mål T-153/04, Europeiska gemenskapernas kommission mot Ferriere Nord SpA

(Mål C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Di Bucci och F. Amato)

Övrig part i målet: Ferriere Nord SpA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen i den del bolaget Ferriere Nords talan om ogiltighet av kommissionens skrivelse av den 5 februari 2004 och fax av den 13 april 2004 befunnits kunna prövas i sak,
- förklara att den talan om ogiltigförklaring av de omtvistade handlingarna som bolaget Ferriere Nord väckte vid förstainstansrätten inte kan tas upp till sakprövning och därmed avvisa talan, och
- förplikta bolaget Ferriere Nord att ersätta rättegångskostnaderna i båda domstolsinstanserna.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrättens dom av den 27 september 2006 i mål T-153/04, Ferriere Nord SpA mot Europeiska gemenskapernas

kommission (REG 2006, s. II-0000) strider, i den del talan som väcktes vid förstainstansrätten togs upp till sakprövning, mot artikel 230 första stycket EG jämförd med artikel 249 EG vad gäller tolkningen av begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas. Den saknar vidare motivering eller är felaktigt motiverad. Förstainstansrätten har dessutom överskridit sin behörighet.

Förstainstansrätten har inte visat att de angripna handlingarna har tvingande rättsverkningar ägnade att vara till nackdel för Ferriere Nords intressen och i betydande mån påverka bolagets rättsliga ställning. Förstainstansrätten grundade dessutom felaktigt sin slutsats beträffande upptagandet till sakprövning på det antagandet, som inte heller visats, att de handlingar som angreps i förstainstansrätten a priori skulle anses lagenliga. Slutligen överskred förstainstansrätten sin behörighet enligt fördraget.

Talan väckt den 20 december 2006 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-517/06)

(2007/C 42/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och E. Montaguti)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet gick ut den 1 juli 2005.

⁽¹⁾ EGT L 345, s. 90.